

वलान्तस्थाने नलान्त इति सर्वाङ्गस्थाने सर्वाङ्ग
इति वा पाठः ।

चित्रपालो महाचोभो मालकान्तानलचयः ।
सुखं कथयन्तानन्ता कालजिह्वा गणेश्वरः ।

कायापुत्रश्च संघातो मलयः श्रीललाटकः ॥ च ॥
इति नन्दनभट्टाचार्यविरचितं वर्णाभिधानं
समाप्तम् ॥

वर्णकं, स्त्री, (वर्णयतीति । वर्ण + क्त्वं ।) हरि-
तालम् । इति रत्नमाला ॥ गात्रानुलेपनयोग्यं
पिष्टं घृष्टं वा सुगन्धिद्रवम् । इत्यमरः ॥ चन्द-
नम् । इति शब्दरत्नावली ॥

वर्णकः, पुं, स्त्री, (वर्ण + स्वार्थे संज्ञायां वा कन् ।)
विलेपनम् । चन्दनम् । इति मेदिनी । के,
१५२ ॥ (यथा, महाभारते । १३ । १९ । १९०७ ।

“वर्णकादींस्तथा गन्वांश्चोरयिलेह मानवः ।
कुक्षुन्दरितमाप्नोति राजन् । लोभपरायणः ॥”)

वर्णकः, पुं, स्त्री, (वर्णयते रण्यतेनेति । वर्ण +
क्त्वं । स्वार्थे कन् ।) हिकूलहरितालकाचनीली-
कादिः । इत्यमरभरतौ । (यथा, आर्यासप्त-
शत्याम् । १८६ ।

“कक्षां निन्दति लुप्यति कः क्षरफलकस्य वर्णकं
सुगन्धः ।

को भवति रत्नकण्टकमन्दते कस्याश्चिद्वदेति ॥”)

वर्णकः, पुं, (वर्णयति शृङ्गादीन् विस्तारयतीति ।
वर्ण + क्त्वं ।) चारणः । इति मेदिनी । के,
५२ । मङ्गलम् । इति शब्दरत्नावली ॥

वर्णकविः, पुं, कुबेरपुत्रः । इति चिकाङ्क-
शेषः ॥

वर्णकूपिका, स्त्री, (वर्णानां कूपिकेव ।) मस्या-
धारः । यथा,—

“मखीधानी मखिमणिर्मेलायुर्वर्णकूपिका ॥”
इति चिकाङ्कशेषः ॥

वर्णचारकः, त्रि, (वर्णान् नीलादीन् चारयति
विस्तारयतीति । चर + णिच् + क्त्वं ।) चित्र-
कारः । इति शब्दरत्नमाला ॥

वर्णज्येष्ठः, पुं, (वर्णेषु चतुर्षु मध्ये ज्येष्ठः प्रथमोत्-
पन्नात् युज्यते कृत्वा च ।) ब्राह्मणः । इति
चिकाङ्कशेषः ॥

वर्णज्येष्ठः, त्रि, (वर्णेन ज्योतिषोक्तपारिभाषिक-
वर्णेन ज्येष्ठः श्रेष्ठः ।) खवर्णापेक्षोत्तमवर्णः ।
पारिभाषिकहीनवर्णकभूकपारिभाषिकवर्ण-
ज्येष्ठकन्याविवाहनिषेधो यथा,—

“मीनकर्केटवृक्षकविप्राः

सिंहतुलाघृशः क्षत्रिय उक्तः ।

कुम्भानरहयमेवविशः सु-

मेकरहृषी कथितावरजातिः ॥

वर्णज्येष्ठा च या नारी वर्णहीनश्च यः पुमान् ।
तयोन्विवाहे नष्टः स्यात् वरणासाज्जात्र

संशयः ॥”

इति ज्योतिषाख्ये वर्णज्योतनम् ॥

वर्णतूली, स्त्री, (वर्णानां तूलिविव ।) लेखनी ।
इति शब्दरत्नावली ॥

वर्णतूलिका, स्त्री, (वर्णानां तूलिकेव ।) लेखनी ।
इति हारावली । २१२ ॥

वर्णतूली, स्त्री, (वर्णानां तूलीव ।) लेखनी । इति
चिकाङ्कशेषः ॥

वर्णदं, स्त्री, (वर्णं ददातीति । दा + “आतो-
ऽनुसर्गः कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।) काली-
यकम् । इति जटाधरः ॥ वर्णदातरि, त्रि ॥

वर्णदात्री, स्त्री, (वर्णं ददातीति । दा + ङङ् +
ङीप् ।) हरिद्रा । इति राजनिर्घण्टः ॥ वर्ण-
दातरि, त्रि ॥

वर्णदूतः, पुं, (वर्णा एव दूता यत्र ।) लिपिः ।
तत्पर्यायः । लेखः २ वाचिकहारकः ३ खलि-
सुखः ४ । इति चिकाङ्कशेषः ॥

वर्णधर्मः, पुं, स्त्री, (वर्णानां ब्राह्मणादीनां धर्मः ।)
ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्राणां कर्त्तव्यं कर्म । तद्-
यथा,—

“यजनं याजनं दानं ब्राह्मणस्य प्रतिग्रहः ।

अध्यापनं चाध्ययनं घटकर्मणि द्विजोत्तमाः ॥

दानमध्ययनं यज्ञो धर्मश्चक्षत्रियवैश्ययोः ।

दण्डो युद्धं क्षत्रियस्य कृषिवैश्यस्य श्रम्यते ॥

शुश्रूषेव द्विजातीनां शूद्राणां वर्णसाधनम् ।

कायकर्म तथाजीवः पाकयज्ञोऽपि धर्मेतः ॥

चमा दमो ह्या दानमलोभस्वभा एव च ।

आर्जवं चानुह्या च तीर्थांशुसरणं तथा ॥

सत्वं समोष आस्तित्वं श्रद्धा चेन्द्रियनिरुहः ।

देवताभ्यर्चनं पूजा ब्राह्मणानां विशेषतः ॥

अहिंसा प्रियवादित्वमपेक्ष्यमकल्कता ।

समासिकमिमं धर्मं चातुर्वर्णेऽब्रवीन्मुनिः ॥

प्राजापत्यं ब्राह्मणानां स्मृतं स्थानं क्रिया-

वताम् ।

स्थानमेतं क्षत्रियाणां संग्रामेज्वपलायिताम् ॥

वैश्यानां मातृत्वं स्थानं खधर्ममनुवर्त्तताम् ।

गान्धर्वं शूद्रजातीनां परिचारे तु वर्त्तताम् ॥”

इति कौर्म २ अध्यायः ॥ ३३ ॥

अपि च ।

मार्कण्डेय उवाच ।

“हारीतकाशुवाचाय तेरेवं चोदितो मुनिः ।

ऋक्षन्तु सुनयः सर्वे धर्मान् वक्ष्यामि शान्-

तान् ॥

वर्णानामाश्रमाणाश्च योगशास्त्रश्च सप्तमाः ।

यज्ञशाखा सुनयो नित्यं सुच्यते लज्जवन्मनात् ॥

ब्राह्मण्यां ब्राह्मणेनैव उत्पन्नो ब्राह्मणः स्मृतः ।

तस्य धर्मं प्रवक्ष्यामि तं योग्यं देशमेव च ॥

क्षणासारी नृमो यच्च स्वभावात् प्रवर्त्तते ।

तस्मिन् देशे वसन् धर्मं कुरुते ब्राह्मणोत्तमः ॥

अध्यापनं चाध्ययनं यजनं याजनं तथा ।

दानं प्रतिग्रहश्चैव कर्मघटकमिहोच्यते ॥

अध्यापनश्च त्रिविधं धर्मार्थं चात्मकारणम् ।

शुश्रूषाकारणश्चेति त्रिविधं परिकीर्तितम् ॥

नैषामन्यतमो वापि दृश्यते यच्च मानवे ।

तच्च विद्या न दातव्या पुत्रवेण हितैषिणा ॥

योग्यानध्यापयेच्छिष्यान् यज्ञानपि च योजयेत् ।

विदितान् प्रतिग्रहानिच्छेदशुद्धधर्मप्रसिद्धये ॥
वेदमेवाभ्यसेन्नित्यं शुचौ देशे समाहितः ।

यजेद्यज्ञं यथाशक्त्वा दद्याद्विद्याशुसारतः ॥
नित्यं नैमित्तिकं धर्मं कर्म कुर्व्यात् प्रयत्नतः ।

शुश्रूष्यश्रूषणश्चैव यथान्यायमतन्रितः ॥
सायं प्रातरुपासीत विधिनानिं द्विजोत्तमः ।

क्षतस्नानः प्रकुर्वीत वैश्वदेवं दिने दिने ॥
अतिथिचामतं भक्ष्या पूजयेच्छक्तितो मही ।

अन्यानप्यागतान् विप्रान् पूजयेदविरोधतः ॥
खदारनिरतो नित्यं परदारविवर्जितः ।

सत्त्ववादी जितक्रोधः स्वधर्मनिरतो भवेत् ॥
अकर्मणि च संप्रप्ते प्रमादे नैव रोचयेत् ।

प्रियां हित्वा वदेदाचं परलोकाविरोधिनीम् ॥
एष धर्मः समुद्दिष्टो ब्राह्मणस्य समासतः ।

धर्ममेव नु यः कुर्व्यात् स याति ब्रह्मणः पदम् ॥
हारीत उवाच ।

क्षत्रादीनां प्रवक्ष्यामि यथावदशुपूर्वशः ।
येन येन प्रवर्त्तन्ते विधिनां क्षत्रियादयः ॥

राजा च क्षत्रियश्चैव प्रजा धर्मेण पालयेत् ।
कुर्व्यादध्ययनं सन्यक्तं युगयुक्तो यथाविधि ॥

दशाहानं द्विजाग्नेभ्यो धर्ममुद्दिष्टसमन्वितः ।
देवब्राह्मणभक्तश्च पित्रकार्यपरस्तथा ॥

धर्मेण वै जयाकाङ्क्षी अधर्मस्य विवर्जयेत् ।
उत्तमां गतिमाप्नोति क्षत्रियो ह्येवमाचरन् ॥ ३४ ॥

गौरवं क्षत्रियाण्यं कुर्व्याद्वैश्यो यथाविधि ।
दानं धर्मं यथाशक्त्वा द्विजशुश्रूषणं तथा ॥

लोभदम्भविनिर्मुक्तः सत्त्ववाग्नसुधकः ।
खदारनिरतो दान्तः परदारविवर्जितः ॥

धनेर्विप्रान् समभ्यर्च्य यज्ञकावे त्वयाचितः ।
अप्रमत्तः स्वधर्मसु वर्त्तत देहपातनात् ॥

यज्ञाध्ययनदानानि कुर्व्यान्नित्यमभ्यन्रितः ।
पित्रकार्यं च तत्त्वाले नारसिंहार्चनं तथा ॥

एतद्देशस्य कर्मात्तं स्वधर्ममनुतिष्ठतः ।
एतदासेयमानस्तु मुक्तः स्यान्नात्र संशयः ॥ ३५ ॥

वर्णजयस्य शुश्रूषां कुर्व्यात् शूद्रः प्रयत्नतः ।
दासवत् ब्राह्मणानाम् विशेषेण समाचरेत् ॥

अयाचितः प्रदाता स्यात् क्षत्रिं दत्तार्थमाश्रयेत् ।
पाकयज्ञविधानेन यजेद्देवानतन्रितः ॥

शूद्राणां मासिकं कार्यं वपनं न्यायवर्त्तितम् ।
धारणं जीर्णवस्त्रस्य विप्रस्योच्छिद्यभोजनम् ॥

खदारेषु रतिश्चैव परदारविवर्जितः ।
पुराणश्रवणं विप्रान्नारसिंहस्य पूजनम् ॥

तथा विप्रनमस्कारस्तथा सर्वं दिने दिने ।
सत्वं सम्भाषणं चैव रागद्वेषविवर्जनम् ॥

इत्थं कुर्वन्तया शूद्रो मनोवाक्कायकर्मभिः ।
स्थानमनमवाप्नोति तत्तपापः प्रपुण्यवत् ॥”

इति नारसिंहे ५९ । ५४ अध्यायो ॥ ३४ ॥

अन्यच्च ।

मदालयोवाच ।

“दानमध्ययनं यज्ञो ब्राह्मणस्य त्रिविधितः ।
धर्मो नान्यश्चतुर्थोऽस्ति धर्मेक्षस्त्यापदं विना ॥

याजनाध्ययने यज्ञस्तथा पुत्र प्रतिग्रहः ।